

متن پرسش

سلام و عرض ادب: در اینجا چند عدد شبهه را مطرح می‌کنم: (لطف بزرگی می‌کنید اگر بر اساس کتب معتبر اهل سنت پاسخ دهید) ۱. در واقعه غدیر خم حدود ۱۲۰ هزار نفر از مسلمانان حاضر بودند. چگونه بود که با رحلت پیامبر اکرم (ص) تنها ۴ یا ۵ نفر از آنان مدافع حقوق امیرالمومنین (ع) ماندند و هزاران نفر آن واقعه را فراموش کردند؟ ۲. اعراب، بهتر از همه زبان عربی را متوجه می‌شوند. چگونه بود که همه آن چندین هزار نفر کلمه مولا را به معنی دوست متوجه شدند و امام علی (ع) را یاری نمودند؟ ۳. اگر جانشینی پس از رسول خدا (ص) حق امام علی (ع) بوده است چگونه بود که از این حق هیچ دفاعی نکردند و حتی با خلفا رابطه ای صمیمانه داشتند؟ ۴. آخرین موردی که مطرح می‌شود این است که چگونه حضرت علی (ع) درباره شهادت جناب عثمان (رض) غیرتی شدند اما درباره شهادت حضرت زهرا (س) واکنشی نشان ندادند؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این مورد کافی است به جریان صحیفه که در بحار ج ۸ ص ۳۳ و شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید ج ۴ ص ۴۵۴ آمده است رجوع فرمایید تا جایگاه سیاسی بودن سقیفه، روشن گردد که چگونه پس از ماجرای غدیر خم گروهی به این نتیجه رسیدند پس از رحلت رسول خدا «صلوات الله علیه و آله» با تمام قدرت بر ضد حکومت علی (ع) مبارزه کنند و پیمان نامه ای با امضاء ۳۴ نفر تهیه و آن را به ابوعبیده جراح دادند مبنی بر این که محمد «صلوات الله علیه و آله» رسالت خود را انجام داد و کسی را جانشین قرار نداد و اختیار حکومت را به عهده ملت گذارد تا رهبری ملت موروثی نشود. بخشی از مفاد آن عبارت است از:

این متن مورد توافق تمام مهاجرین و انصار است.

انگیزه نوشتن این صحیفه، گمراه نشدن مسلمانان، و اقتدای مسلمانان آینده به آن است. حضرت محمد (ص) از پیامبران الهی بوده و خداوند دستور ابلاغ دین اسلام را به او داده است. وی پس از مرگ خود جانشینی برای خود انتخاب نکرد و انتخاب جانشین خود را به مردم واگذار کرد. اگر شخصی ادعا کند رسول الله شخص معینی را به عنوان جانشین خود معرفی و اسم و نسب او را بیان کرده، دروغ گفته است.

پیامبر(ص) فرمود: اصحاب من مانند ستارگانند. به هر کدام از آنان اقتدا کنید، هدایت می‌شوید. شخصی که ادعا کند بر دیگران برتری داشته و امام است، حرف باطلی گفته است.

طبق حدیث «ما انبیاء از خود ارث نمی‌گذاریم و آنچه از ما باقی می‌ماند صدقه است»، اهل بیت رسول خدا خلیفه نیستند؛ زیرا نزدیکی خویشاوندی با پیامبر، دلیل بر خلافت نمی‌شود. کسی که به کتاب خدا و سنت پیامبر تمسک کند گمراه نمی‌شود. اگر شخصی این عقیده را نداشت، دشمن است.

افتخار ابدی بر آن‌هایی باد که بی سروصدا در آن غوغای سقیفه متوجه‌ی غدیر شدند و ما را وابسته به اهل بیت عصمت و طهارت «علیهم السلام» نمودند. اکثر مسلمانان تحت تأثیر فضایی قرار گرفتند که اصحاب سقیفه در سقیفه پدید آوردند و لذا ابتدا تعداد شیعیان کم بود اما همین تعداد کم، به خوبی درك کردند که اهل سقیفه در نهایت کارشان به کجا خواهد کشید، و به همین جهت شیعه دامن ائمه «علیهم السلام» را گرفت. موفق باشید